

Qualities and Attributes of Jehovah யேகோவாவின் குணங்களும் பண்புகளும்

“ஆதியிலே மனு-ரைச் சிருஷ்டித்த தேவன்” என்று வேதவாக்கியங்கள் ஒரு ஆதியைக் குறித்து அறிவிக்கிறது. அவரது குணங்களும் பண்புகளும் அப்பொழுது இருந்தது போலவே இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. ஏனெனில் வேதவாக்கியங்களானது அவரது மாறாதன்மையையும் அறிவிக்கிறது. “நேற்றும், இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்.” (எபிரேயர் 13 : 8; சங்கீதம் 90 : 1,2)

யேகோவா தேவனின் சந்தோ-த்திற்கு தோழமை தேவையில்லை. இதுதான் தெய்வீக பரிபூரணத்தின் முழுமையாகும். “நித்திய வாசியாக” இருக்கிறவர் சுயமையப்படுத்தியவராக இருக்கிறார். தேவதூதர்கள் மற்றும் மனிதரின் சிருஷ்டிப்பு உண்மையிலேயே அவருக்கு சந்தோ-மாக இருந்தது. ஏனெனில் மனநிறைவுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவும், சந்தோ-ம் கொடுக்கவும் நன்மை செய்யவும் அவர் கருணையுடன் விருப்பம்பெட்டார். மேலும் அவரது சிருஷ்டிகளின் உயர்ந்த நன்மைக்கு தெய்வீக குணலட்சணங்களாகிய நீதி, அன்பு, வல்லமை மற்றும் ஞானம் ஆகியவைகளின் பகுதிகள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்க வேண்டியிருந்தது.

சாத்தானில் நம்பிக்கை வாத பொருத்தமுடையது

பிதாவானவரின் வல்லமையைக் குறித்து வேதாகமம் அறிவிப்பதாவது: “கர்த்தரின் கண்கள் எவ்விடத்திலுமிருந்து, நல்லோரையும் தீயோரையும் பார்க்கிறது.” அறிக்கையானது நல்லவைகளும் பொல்லாதவைகளும் இருக்கின்றன என்று சுட்டி காட்டுகிறது. இவைகள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவைகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதவைகளும் இருக்கின்றன. இந்த மேற்கோள்கள் தேவனுடைய சர்வ வல்லமையை வேத வாக்கியங்களில் குறிப்பிடுவதாக இருக்கிறது.

காரியங்களின் சகல நிலைமைகளையும் கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறார் என்ற உண்மையானது, அவர் அனுமதிக்கிற நிலைமைகள் மற்ற காரியங்களுக்கு இசைவில்லாமல் இல்லை. அவர் அங்கீகரிக்காதவைகளை முடிவாக அழித்துப் போடுவார் என்று அறிவிக்கிறார். “துன்மார்க்கர் யாவரையும் அழிப்பார்.” (சங்கீதம் 145:20)

வேதாகமம், தேவனுடைய வார்த்தை என்று தெய்வீக வெளிப்பாட்டை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால், பிறகு சாத்தான் என்ற ஒரு ஜீவி இருக்கிறான் என்பதையும் அவன் “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாயிருக்கிறான்” (2 கொரிந்தியர் 4:4) என்பதையும் “அவன் கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் கிரியை செய்கிறான்” (எபேசியர் 2:2) என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்த உலகத்தில் தீய கொள்கைகள் கிரியை செய்கிறது என்பதையும், ஆனால் அவைகளின் பின்னே தீய ஆயிரின் ஜீவிகள் இருக்கின்றன என்பதையும், இவைகளை சாத்தான் ஊக்குவித்துக்கொண்டு அவைகள் மூலமாக கிரியை செய்து கொண்டு இருக்கிறான் என்பதையும் இந்த வார்த்தைகள் சுட்டி காட்டுகின்றன.

சாத்தானைக் குறித்து சில அறிக்கைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளை தீய கொள்கைகளுக்கோ, தீய கிரியைகளுக்கோ சரியாக உபயோகிக்க முடியாது. உதாரணத்திற்கு சாத்தான், “ஆதி முதற்கொண்டு ஒரு கொலை பாதகன்,” “பொய்யன்” என்று இயேசு அறிவிக்கிறார். (யோவான் 8:44) அப்படி அதை பிரயோகித்தால் அது தவறான பிரயோகமாகும். ஒரு அறிவுள்ள ஜீவிதான் ஒரு கொலை பாதகனாகவோ அல்லது பொய்யனாகவோ இருக்க முடியும். ஆகவே வேத வாக்கியங்களின் முழு ஒழுங்கும், சாத்தான் என்கிற ஒரு ஜீவி இருக்கிறான் என்றும், அவன் தேவனுக்கு எதிராக இருக்கிறான் என்றும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சாத்தான், தேவனுக்கு சத்துருவாக தொடர்ந்து நிச்சயமாக ஜீவிக்கிறவனாக இருக்கிறான் என்று நாம் நினைத்தால், அந்த காரியம் நமக்கு வினோதமாக காணப்படும். ஏனெனில் அது தெய்வீக வல்லமையைப் பற்றிய நமது எண்ணத்திற்கு ஒத்துப்போகாததாக இருக்கும். அவனது ஆளுகைப் பற்றியும், முடிவாக அவனது அழிவைப் பற்றியும் வேத வாக்கியங்களின் அறிக்கையை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். (எபிரேயர் 2:14) இந்த தகவல்கள் மூலம் இந்த பொருள் பற்றி அறிவு பூர்வமான நியாயமான ஒரு கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறோம். வேத வாக்கியங்களின் விளக்கத்தை நாம் இன்னும் கவனித்தால், ஆரம்பத்தில் சாத்தான் தீய ஜீவியாக இல்லை என்பதையும், அவன் தனது தனிப்பட்ட சுதந்தரத்தை அப்பியாசப்படுத்தி, தீயவனாகவும் தேவனுக்கு எதிரியாகவும் தானே ஆனான் என்பதையும் அறியலாம். பொருள் தெளிவாகவும் நியாயமானதாகவும் காணப்படுகிறது. உண்மையிலேயே இது மட்டுமே அவன் இருக்கிறான் என்பதற்கு சரியான அறிவுப் பூர்வமான தீர்வாக இருக்கிறது.

சாத்தான் இல்லை என்றோ, இந்த காரியத்தில் மனுக்குலத்தை வஞ்சிக்க தமது வசனத்தை தேவன் அனுமதித்தார் என்றோ அல்லது பிசாசு தேவனுடைய ஒரு வெளிப்பாடே என்றோ எண்ணினால் அது நினைத்து பார்க்க முடியாத ஒரு தவறான காரியமாக இருக்கும். தேவனுக்கு எதிரியாக ஒரு பிசாசு இருக்கிறான் என்றும் அதே சமயத்தில் தேவன் எல்லாவற்றிலும் எல்லாமாக இருக்கிறார் என்றும், அவர் சர்வ வல்லவர், எங்கும் இருக்கிறவர் என்று சொல்லுவது அறிவுப்பூர்வமானதாக இருக்காது. ஆனால் இந்த முந்தின அறிக்கை வேத பிரகாரமானதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் காணவில்லை. ஆயிரம் வருட யுக முடிவில் சாத்தான் மற்றும் பாவத்தை கிறிஸ்து ஜெயங்கொள்ளும்போது சாத்தான் அழிக்கப்படும் போது, பிரபஞ்சத்தின் சாம்ராஜ்யம் அனைத்தும் பரிபூரண இசைவில் இருக்கும் போது தேவன் எல்லாவற்றிலும் எல்லாமாக இருப்பார். (1 கொரிந்தியர் 15: 28) அவரது சித்தத்திற்கு எதிராக நித்தியத்திற்கும் எந்த வித எதிர்ப்பும் இருக்காது. எனினும் இப்பொழுது அநேக இடங்களிலும் அநேக நேரங்களிலும் எதிர்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் முடிவாக தேவன் முழு கட்டுப்பாட்டையும் பெற்றிருப்பார்.

யேகோவாவின் சர்வ வல்லமை

தேவன் சகல சக்தியாக இருக்கிறார் என்று சொல்வது ஏமாற்றுப் பேச்சாக இருக்கிறது. இது கேள்வி கேட்கிறவரையும், பதில் கூற முயற்சிக்கிறவரையும் பெரும்பாலும் தவறாக வழி நடத்துகிறது. இந்தக் கூற்று சரியானதல்ல. அவர் சகல வல்லமையாக இருந்தால், பிறகு அவர் அன்பாக அல்லது நீதியாக அல்லது ஞானமாக இல்லை. இப்படியாக ஒரு குணமாகிய அவர் வல்லமை அல்லது சக்தியில் எல்லைக்குட்பட்டவராக இருந்திருப்பார். இது அறிவுப்பூர்வமான சிந்தையினால் ஊக்குவிக்கப்படக் கூடிய கருத்தாக இருக்க முடியாது. இருந்த போதிலும் அது அடிக்கடி தற்செயலாக பயன்படுத்துகிற கூற்றாக இருக்கிறது. ஆனால் இது பகுத்தறிவுக்குரிய போதனைக்கு மிகவும் தீங்கு விளைவிக்க கூடியதாக இருக்கிறது.

தேவன் சகல வல்லமையாக இருக்கிறார் என்று வேதாகமம் எங்கேயும் சொல்வதில்லை. வல்லமையாக இருப்பதற்கும்

வல்லமையை அப்பியாசப்படுத்துவதற்கும் இடையே குறிப்பிட்ட வித்தியாசம் இருக்கிறது. தேவன் சகல வல்லமையுடையவராக இருக்கிறார். அவர் தமது சித்தத்தின்படி எந்த திசையிலும் எந்த அளவுக்கும் வல்லமையை பிரயோகிக்க திறமையுடையவராக இருக்கிறார். தேவன் நினைத்திருந்தால் தெய்வீக சித்தத்திற்கு விரோதமாக சிந்திக்கவோ, செயல்படவோ முடியாதபடி சாத்தானை சிருஷ்டித்திருக்க முடியும். அல்லது சத்துருவை அழிக்க அவர் தமது வல்லமையை பிரயோகித்திருக்க முடியும். இப்படியாக சாத்தானை நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே தேவன் அழித்திருக்க முடியும். ஆனால் அவர் சாத்தானை ஆராயிரம் வரு-ம் இருக்க அனுமதித்திருக்கிறார். அதாவது சாத்தானை தீமைகளை செய்வதிலிருந்து கட்டுப்படுத்தவில்லை. எனினும் தேவன் அவனை இறுதியில் அழிப்பார் என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு கூறுகின்றன.

தெய்வீக வல்லமையை அப்பியாசப்படுத்தும் வாய்ப்பு பிரபஞ்சம் முழுவதும் இருக்கிறது. ஆனால் பிரபஞ்சம் என்ற வார்த்தைக்கு பொருள் அறிவது நமது எல்லைக்குட்பட்ட சிந்தைக்கு கடினமாக இருக்கிறது. வான சாஸ்திர நிபுணர்கள் வானியல் போட்டோ (Photo Astronomy) உதவியினால் ஏறக்குறைய 125,000,000 சூரியன் இருக்கின்றன என்றும், சூரிய முறைமைகளின் மையம் நம்முடையதைப் போன்றே இருப்பதாவும் நூறு கோடிக்கு மேலான கிரகங்கள் ஏறக்குறைய நமது பூமியைப் போன்றே இருப்பதாவும் நமக்கு கூறுகிறார்கள். மாபெரும் சிருஷ்டிகர், ஏற்ற காலத்தில் யாருக்கு கொடுக்க போகிறாரோ, அவர்களுக்காக இவைகளை தயார் -படுத்துகிற வேலை முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நாம் அனுமானிக்கலாம், எனினும் வேதவாக்கியங்களின் கருத்துப்படி, மனுக்குலத்தின் மாபெரும் சிருஷ்டிப்பின் வேலை பூமியிலிருந்து தான் ஆரம்பித்தது. நூறு கோடி உலகங்களில் ஜனங்கள் நிரப்பப்பட போகிறார்கள். தற்போது மனுக்குலத்திற்கு போதிக்கப்பட்டிருக்கும் பாடங்களாகிய நீதி மற்றும் பாவம், ஜீவன் மற்றும் நித்திய மரணம் போன்றவை மறுபடியும் போதிக்கப்படத் தேவையில்லை. நமது வெறும் யோசனை மூலமாக எப்படி எல்லையற்ற கருத்துக்களை கொண்டிருக்கிறோம்!

அளவற்ற இடத்தைப் பற்றியும், எவ்விடத்திலும் ஆளுகை செய்கிற சட்டம் ஒழுங்கு குறித்தும் நாம் திடுக்கிட்டு நிற்கிறோம்! நாம் தீர்க்கதரிசி தாவீதின் வசனத்திற்கு இதய பூர்வமான சம்மதத்தை தெரிவிக்கிறோம். “பகலுக்கு பகல் வார்த்தைகளைப் பொழிக்கிறது. இரவுக்கு இரவு அறிவை தெரிவிக்கிறது. அவைகளுக்கு பேச்சுமில்லை, வார்த்தையுமில்லை, அவைகளின் சத்தம் கேட்கப்படுவதுமில்லை.” (சங்கீதம் 19:2,3) இந்த ஆச்சரியமான காட்சிப்படுத்தப்பட்ட தெய்வீக சக்தியை கவனித்து, இந்த உலகங்கள் தானாகவே சிருஷ்டித்துக் கொண்டது என்று நம்புகிற ஒருவர், அவருக்கு மூளையிருந்தால், அது பரிதாபகரமாக சீர்குலைந்து, சமநிலையற்று இருக்கிறது என்று நம்மில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு காண்பிக்கிறது. ஒருவர் முதிர்ந்த சிந்தனைக்கு பிறகு, தேவன் இல்லை என்றும் தற்செயலாக எல்லாம் உண்டாயின அல்லது குருட்டு சக்தியினால் உண்டாயின என்றும் தீர்மானித்தால், அவரைக் குறித்து வேத வாக்கியங்கள் விளக்குகிறதாவது: “தேவன் இல்லையென்று மதிக்கெட்டவன் தன் இருதயத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறான்.” (சங்கீதம் 14:1)

விஞ்ஞானக் கருவிகள், பிரபஞ்சத்தின் மகத்துவத்தை நமக்கு விளக்குவதால், சிருஷ்டிகரின் மகத்துவத்தையும் அவரது மாட்சிமை தங்கிய சக்தியையும் பற்றி தீர்க்கதரிசி உண்மையிலேயே மிதமான மொழியில் விளக்குவதை நாம் உணருகிறோம். யேகோவா மலைகளைத் தராசினால் நிறுத்தி, தண்ணீர்களை தமது கைப்பிடியினால் அளக்கிறார். (ஏசாயா 40:12) அவரது பார்வைக்கு ஆயிரம் வருடம் நேற்று கழிந்த நான் போலவும் இராச்சாமம் போலவும் இருக்கிறது. (சங்கீதம் 90:4) தேவனுக்கு முன்னால் நாம் அனைவரும் எப்படி ஒரு அற்பமான சிறிய ஜீவியாக உணருகிறோம்! சில பெரிய மனிதர்கள் மனுக்குலம் தெய்வீக பார்வையில் மிகவும் அற்பமாகவும், மிகவும் குறைவான கவனிப்புக்கு தகுதியானதாகவும், தெய்வீக பராமரிப்பு மற்றும் கிருபைக்கு மிகவும் சிறியவர்களாக இருப்பதாகவும் கூற விரும்புவதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை!

யேகோவாவின் சர்வ விஞ்ஞானம்

தேவன் சர்வ அறிவாக இருக்கிறார் என்று சொல்வது கூட சரியான கூற்று அல்ல. சர்வ அறிவே தேவனாக இருந்தால் எப்படி அவர் சர்வ வல்லமையாக இருக்க முடியும்? தேவன் சகல அறிவையும் பெற்றிருக்கிறார். சகல அறிவையும் உடையவராக இருக்கிறார். ஆனால் இது வித்தியாசமான காரியம். “பையன் ஒரு வளையத்தை பெற்றிருக்கிறான்” என்று நாம் சொன்னால், அவன் ஒரு வளையம் என்று அர்த்தமல்ல. வளையமாக இருப்பதும் வளையத்தை பெற்றிருப்பதும் ஒன்றல்ல. தேவன் சர்வ ஞானி. அதாவது எல்லாவற்றையும் அறிந்தவராக இருக்கிறார். இந்த உண்மை தேவன் ஒரு தனிப்பட்ட நபராக இருக்கிறார் என்பதை நிரூபிக்கிறது. ஒரு தனிநபர் இல்லாமல் அறிவு இருக்க முடியாது. வெளிப்புற பொருட்களின் அறிவாற்றலை அறிவு சுட்டிக் காட்டுகிறது. தெய்வீக நபரல்லாதவர்களிடையே நல்லதும் தீமையுமான பொருட்கள் இருக்கின்றன.

தேவன் தமது சாயலாகவும் தமது ரூபத்தின்படியேயும் மனு-னை உண்டாக்கினார் (ஆதியாகமம் 1: 26,27) என்று நாம் வாசிக்கும் பொழுது, மனிதன் தேவன் அல்ல என்று நாம் அறிகிறோம். அவன் வெறும் தேவசாயலில் மட்டுமே சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். தேவன் பூரணராக இருப்பதால் அவரது சாயலில் உண்டாக்கப்பட்ட மனிதன் தேவனுக்கு திருப்திகரமாக இருந்திருப்பான். அந்த மனிதன் அறிவைப் பெற்றிருந்தான். ஆனால் தேவனுடைய வசனத்தை புறக்கணித்தான். இப்படியாக அவனது புறக்கணிப்பினால் சில காரியங்களை கற்றுக் கொண்டான். அவன் என்ன கற்றுக்கொண்டான் என்பது வேத வாக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “மனு - ன் நன்மை தீமை அறியாதக்கவனாய் நம்மில் (ஏலோஹிம்) ஒருவனைப் போல ஆனான்.” (ஆதியாகமம் 3:22) இந்த கூற்று, தேவன் நன்மை தீமைகளை அறிந்திருக்கிறார் என்பதை நிரூபிக்கிறது.

தேவன் நன்மையிலிருந்து தீமையை அறியாதிருந்தால், அவர் நம்முடைய போதனையாளராக இருக்க முடியாது. தேவன் அவருடைய பிரமாணங்கள், அவருடைய கொள்கைகள் மூலமாக நமது சிந்தைக்கு முன்பாக எது நல்லது எது கெட்டது என்று வைத்திருக்கிறார்; ஆதாம் நன்மை மற்றும் தீமையை எப்படி பகுத்துப் பார்ப்பது என்பதை அறிந்திருந்தான். ஆனால் அவனது கீழ்ப்படியாமமை, நன்மை மற்றும் தீமைகளை பற்றிய அறிவை அபிவிருத்தி செய்தது. அவனது விழுந்துபோன நிலைமையில் அவைகளை எல்லா சமயத்திலும் பகுத்துப் பார்க்க முடியாதவனாக இருக்கிறான். ஆகையால் தேவன் இஸ்ரேயலுக்கு ஒரு பிரமாணத்தைக் கொடுத்தார். அந்த பிரமாணத்தை பற்றிய மனிதனின் அறிவு, நன்மை மற்றும் தீமையை பகுத்துப்பார்க்க உதவியது.

பழங்கால வசனமாவது: “நீர் மெய்யாகவே உம்மை மறைத்துக் கொண்டிருக்கிற தேவனாயிருக்கிறீர்.” (ஏசாயா 45:15) எப்படிப்பட்ட

உண்மை! இதனால் உலக ஞானத்தினால் தேவனை அறியவில்லை. அவன் ஞானம் மற்றும் அன்பின் அருகாமையில் இருக்கிறான். இருந்தும் புரிந்துகொள்ளும் கண்கள் திறக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே தேவனை காண முடியும். ஆனால் குருடாக்கப்பட்ட அனைத்து கண்களும் தெளிவாக காணக்கூடிய காலம் வருகிறபடியால் நாம் சந்தோ-ம் அடைகிறோம். “பூமியெல்லாம் கர்த்தருடைய மகிமையினால் நிறைந்திருக்கும் என்று என்னுடைய ஜீவனைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன்.” (எண்ணாகமம் 14:21) “சமுத்திரம் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கிறது போல, பூமி கர்த்தருடைய மகிமையை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கும்.” (ஆபகூக்:2:14) பிறகு சகலரும் தேவன் உருவாக்கினை காண்பார்கள். நமது தற்காலிக குருட்டுத்தனம், தேவனுடைய ஞானம், நீதி, அன்பு மற்றும் வல்லமையின் மகிமையின் பிரகாசத்தை முக்கியப்படுத்தும்.

“தேவன் அன்பாக இருக்கிறார்”

தேவன் அன்பாக இருக்கிறார். அன்பு என்கிற வார்த்தை தெய்வீக குணலட்சணத்தின் மையக் கொள்கையை குறிப்பிடுகிற அர்த்தத்தில் சொல்லப்படுகிறது. தேவனில் இருக்கும் அன்புக்கு எதிர்மறையாக அங்கே ஏதுமில்லை. எங்கும் அன்பை தவிர வேறு ஏதுவும் இல்லை. அதாவது தேவன் எங்கும் இருக்கிறார். அன்பு எங்கும் இருக்கிறது என்று வேத வாக்கியங்கள் போதிக்கவில்லை. ஆனால் தேவன் நேசிக்கும் குணலட்சணம் உடையவராக இருக்கிறார் என்று அவைகள் போதிக்கின்றன. இது தேவன் நீதியுள்ளவராக, ஞானமுள்ளவராக வல்லமையுள்ளவராக இருக்கிறார் என்கிற மற்ற கூற்றுகளை எதிர்க்கவில்லை. தெய்வீக ஜீவியை குறிக்கிற சகலத்திலும் அன்பு என்கிற இந்த குணமே சிறந்தது. அவரது நீதி அனைத்தும் அவரது அன்புடன் இசைவாக இருக்கிறது. தீய அர்த்தத்தில் நீதி அல்லது வல்லமை அங்கே அப்பியாசப்படுத்தப்படவில்லை. ஏனெனில் அவரது சகல குணலட்சணங்களும் அவரது சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் நன்மைக்கு ஏதுவாகவே கிரியை செய்கிறது.

அறிந்தவைகளையும் அறியாதவைகளையும் விவாதிக்க வேத வாக்கியங்கள் நம்மை உற்சாகப்படுத்துகின்றன. தேவன் மிகவும் உயர்ந்தவராக மிகவும் ஞானமுள்ளவராக இருந்தாலும் அவர் நீதியுள்ளவராகவும் அன்பு உடையவராகவும் இருக்கிறார் என்று அவைகள் கூறுகின்றன. நாம் எவ்வளவு அதிகமாக இந்த காரியத்தை கவனிக்கிறோமோ சர்வ வல்லமைப் பற்றிய வேதாகமத்தின் விளக்கங்கள் அவ்வளவு நியாயமானதாக காணப்படும். அவரது வல்லமை விளக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். மகா வல்லமையுள்ளவரின் ஞானம் சந்தேகப்பட முடியாது. நாம் கவனிக்க வரும்போது, இப்படி ஞானமும் வல்லமையும் உடைய ஒருவர் அநீதியானவராக, உதார குணம் இல்லாதவராக இருக்கக்கூடுமா? நமது இருதயம் இருக்க முடியாது என்று பதில் கூறும்! நீதியும் அன்பும் இல்லாத ஒருவர் உண்மையிலேயே மிகவும் உயர்ந்தவராக இருக்க முடியாது. ஆகையால் நமது தேவனாகிய யேகோவா நிச்சயமாக இந்த குணலட்சணங்களை உடையவராக இருக்க வேண்டும்.

நாம் வேதாகமத்தோடு தொடர்புக்கு வந்து, குறிப்பாக அதன் போதனைகள் சிலவற்றை நாம் அறிந்து இருண்ட காலங்களில் சேர்க்கப்பட்ட தப்பறையானவைகளிலிருந்து விடுபட்ட பிறகு, அது தமது சிருஷ்டிகளுக்கு யேகோவா தேவனுடைய செய்தியாக நாம் கண்ணொரு ஆரம்பித்தோம். இந்த பிரபஞ்சத்தின் மாபெரும் சிருஷ்டிகர் சர்வ வல்லமையுடையவராக சகல ஞானமுடையவராக மாத்திரமல்ல, அன்பும் இரக்கமும் உடையவராகவும், நீதியை தமது சாம்ராஜ்யத்தின் ஆதாரமாக கொண்டிருக்கிறார் (சங்கீதம் 89:13,14) என்றும் அது நமக்கு அறிவிக்கிறது. நமது சிருஷ்டிகர், அவரையும் அவரது நீதியின் கனிகளையும் நாம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நம்மை தமது நீதியின் சாயலாகவும் தமது ரூபத்தின்படியும் சிருஷ்டித்ததில் சந்தோ-ம் அடைந்தார் என்பதையும் கூட நாம் வேதாகமத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

தேவனுடைய சகல வல்லமையும், சகல நீதியும், சகல ஞானமும் அன்பு என்கிற அவரது சொந்த குணலட்சணத்திற்கு இசைவாக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆகையால் அது அன்புள்ள ஞானம் மற்றும் அன்புள்ள நீதியாக இருக்கும். சகல சிருஷ்டிகளின் நன்மைக்கு ஏதுவாக தமது அன்புள்ள வல்லமையை அப்பியாசப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இவைகளை தேவன் பயன்படுத்துவார். அவர் மனிதனை சிருஷ்டித்தார். மனிதன் என்ன செய்வான் என்பதை முன்னரே அறிந்தார் என்பதையும், மனிதன் தவறு செய்ய அனுமதித்தார் என்பதையும் தேவன் நமக்கு சொல்லி, ஆதாம் தமது பிராமணத்திற்கு கீழ்ப்படியாதிருக்க அனுமதித்தார். (ஏசாயா 46:9,10)

பாவம் உலகில் நுழைய அனுமதித்ததில், இரண்டு முடிவுகளை தேவன் கருத்தில் கொண்டிருந்தார். கீழ்ப்படிதல் மற்றும் கீழ்ப்படியாமையின் பலன்களை பற்றிய விளக்கங்களை தூதர்களுக்கு கொடுக்க தேவன் உத்தேசித்தார். மேலும் அவர் மனித குடும்பம் இந்த அனுபவத்திலிருந்து ஒரு பாடத்தை பெறும்படி உத்தேசித்தார். மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் ஆரம்பதிலிருந்தே தேவனுடைய ஏற்பாடாக இருந்திருக்கிறது என்பதை இப்படியாக நாம் அறிகிறோம். “ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறது போல் கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்.” (1 கொரிந்தியர் 15: 21,22) வேதவாக்கியத்தின் ஒரு பகுதியை போதனைக்கு அடிப்படையாக எடுத்தால் ஒரு பக்கம் உலகலாவிய வாதத்தை பற்றிய போதனையையோ, அல்லது தீமையை தேவன் திட்டமிட்டார் அல்லது இன்னும் என்னென்ன காரியங்களையோ நாம் காண்போம். எல்லாவிதமான குழப்பங்களிலும் நாம் விழுவோம். ஆனால் தேவனுடைய நீதி, ஞானம், அன்பு மற்றும் வல்லமையின் பூரணமான சரிகட்டுதலைக் காணும்போது, அவர் தீமையைக் குறித்த நல்ல திட்டங்களை பெற்றிருக்கிறார் என்பதை உணருவோம். அதன் தற்கால செல்வாக்கிலோ அல்லது முடிவான செல்வாக்கிலோ அது என்ன செய்ய வேண்டும், அது என்ன செய்யக்கூடாது என்பதை முழுவதும் குறித்து வைத்திருக்கிறார் என்பதை உணருவோம். இது தேவனுடைய குணலட்சணத்தில் நமக்கு நம்பிக்கையை தருகிறது.

தீமையின் அனுமதி

ஒரே ஒரு நிலைப்பாட்டிலிருந்துதான் மனித சரித்திரத்தில் தெய்வீக ஞானம் மற்றும் அன்பை பகுத்துணர முடியும். அது வரவிருக்கிற யுகத்தை, மேசியாவின் நீதியான ஆளுகையின் காலத்தை உள்ளடக்க வேண்டும். ஆதாமின் சந்ததியின் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும், பலவீனத்தை சுதந்தரித்ததினால் பங்கு பெறுகிற பாவம் மற்றும் மரண தண்டனையிலிருந்து விடுதலை பெறுவது இந்த காலத்தில் தான் இருக்கும். முழு சந்தர்ப்பமும் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டு கீழ்ப்படிதலினால் நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தேவனுடைய மகிமையின் முழு அறிவும் கொடுக்கப்படுவது இந்த காலத்தில்தான் இருக்கும்.

இப்படியாக இதுவரை போதிக்கப்பட்ட பாடம் தேவனுடைய நற்குணம் மற்றும் கண்டிப்பைப் பற்றி தான். அவரது நற்குணம் நம்மை ஜீவனுக்குள் கொண்டு வருவதற்கும் அவரது கண்டிப்பு தகப்பனாகிய ஆதாமின் தெரிந்து செய்த மீறுதலுக்கு தண்டனை கொடுப்பதற்குமாகும். மேலும் நீதி, உறுதியான நீதி பற்றிய பாடத்தை மனிதனுக்கும் தேவதூதர்களுக்கும் கொடுப்பதற்குமாகும். தேவன்

அன்பாயிருக்கிறார் என்று தேவனுடைய அறிவுள்ள ஜீவிகளுக்கு போதிப்பது அடுத்த பாடமாகும். இந்த பாடங்களுக்கான அஸ்திவாரம் இயேசுவின் மீட்கும் பொருள்-பலியில் முன்னரே போடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் இயேசு உலகின் இரட்சகராகவும் மீட்பராகவும் ஆகிறார். சிலர் இதை விசுவாசத்தினால் நம்பலாம். ஆனால் அநேகர் விசுவாசக் காதுகளையும் விசுவாச கண்களையும் பெற்றிருக்கவில்லை. தற்காலத்தில் பரிசுத்தவான்கள் மட்டுமே இந்த மகா உண்மைகளை சரியாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

தற்போது இரகசியமாகவும் சிலரால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளக்கூடிய இது சீக்கிரத்தில் வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ள அனைத்து ஜீவிகளுக்கும் வெளிப்படுத்தப்படும். பின்பு இயேசுவின் பலியினால் நிறைவேற்றப்பட்ட மீட்பு உலகலாவியது என்ற மாபெரும் உண்மையை அனைவரும் கண்டு உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். ஆதாம் மற்றும் அவரது சந்ததியினர் அனைவர் மேலும் செலுத்தப்பட்ட பாவம் மற்றும் மரண தண்டனையிலிருந்து ஒரு முழு மீட்பு என்றும் உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்கிற அனைவரும் தேவனிடமிருந்து அதை ஒரு பரிசாக பெற்றுக்கொள்வார்கள். மீதமுள்ளவர்கள் இண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள்.

இரண்டாம் மரணம் ஞானத்தின் சாரம்

தேவன் மனிதனை தமது ரூபத்தின்படியே சிருஷ்டித்திருந்தால் அவன் நீதிக்கடுத்த காரியங்களில் சுதந்திரமானவனாக இருப்பது அவசியமானதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் சுலபமாக காண்கிறோம். இல்லையென்றால் அவன் தேவனுடைய ரூபத்தின்படி இருந்திருக்கமாட்டான். நீதிக்கடுத்த காரியங்களில் சுதந்திரமானவனாக அவன் படைக்கப்பட்டிருந்தால் தீமை அல்லது நன்மையை விரும்ப அவனுக்கு சக்தி அல்லது சலுகை இருந்திருக்க வேண்டும். அவனது அதிகாரத்தை தீய வழியில் அப்பியாசப்படுத்தினால் தேவன் அவனை அழிக்க வல்லமையுள்ளவராக இருக்கிறார். மறுபுறம் நீதிக்கு இசைவாக அவன் ஜீவித்தால் தேவன் அவனுக்கு நித்திய ஜீவனை அளிக்க வல்லமையுள்ளவராக இருக்கிறார்.

துன்மார்க்களை இரண்டாம் மரணத்தில் அழிப்பது தான் ஞானத்தின் சாரம். அறிக்கையின்படி, துன்மார்க்களை கவனிப்பதற்கு தேவன் சுத்தக்கண்ணனாக இருக்கிறார். (ஆபசூக்: 1:13) தேவனுடைய குணலட்சணம் அவ்வளவு பரிசுத்தமாகவும் நீதியாயும் இருப்பதாகவும், அவர் தொடர்ந்து துன்மார்க்களை கவனிக்கமாட்டார் என்றும் ஆரம்ப கருத்து காணப்படுகிறது. அவர் தீமையை நித்தியகாலமாக அனுமதிக்க மாட்டார். ஏனெனில் இந்த நிலைமை அவருக்கு பிரியமில்லாதது.

இந்த கருத்து, கவனிக்கக்கூடிய பொல்லாங்கன் இருக்கிறான் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறது. அப்படியில்லையென்றால் அவர் எப்படி அதை கவனிக்கக்கூடும்? ஆனால் இவையெல்லாம் தெய்வீக திட்டத்திற்கு ஒத்திருக்கிறது. முடிவாக தீமைகள் அனைத்தும் அழிக்கப்படும். முடிவாக “வானத்திலும் பூமியிலும், பூமியின் கீழுமிருக்கிற சிருஷ்டிகள் யாவும் சமுத்திரத்திலுள்ளவைகளும், சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவருக்கும் ஆட்குடடியானவருக்கும் ஸ்தோத்திரமும் கனமும் மகிமையும் வல்லமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாவதாக” என்று சொல்ல கேட்கப்படும். (வெளிப்படுத்துதல் 5:13)